

Publicerad 2008-03-23 17:55 av vera gade

Bara för dem som inte allaredan vet allt.

Udd- och inrim

Jag läser i Ture Nermans bok \"TROLL I ORD. INRIM OCH UDDRIM I SVENSK VERS\".1954

Inrimmet är samklang av samma ljud inuti två eller flera betonade stavelser eller ord. Den också använda termen assonans kommer av lat. adsonare, ljuda till.

Det finns både vokaliskt inrim (ljud-tur), konsonantiskt inrim (fyllan- villan) och vokal-kons. inrim (pilen-vilar).

Uddrimmet är rimmet i början av ett betonat ord eller betonad stavelse. Den också brukade termen allitteration kommer av lat. ad, till, och littera, bokstav).

Nerman har noterat hos sina skalder 800 inrim mot 12775 uddrim.

INRIM: I är den svenska lyrikens vanligaste inrimsvokal. De andra är a och relativt ofta u och ö, men e, o, y, å och ä är sällsynta.

Inte bara vokaler förekommer i inrim utan även konsonanter, (stampar- klumpig) fast mycket mera sällan och ävenså en kombination vokal+konsonant. (fin-skiner) och konsonant+vokal (sporrar-klirra).

UDDRIM: till uddrim brukas såväl konsonanter som vokaler. De förra dock betydligt mera.

Andra skribenter har förståelse för uddrimmets betydelse även i metriskt svag stavelse. Rimmet kan vara ett arkaiskt fenomen, ett uttryck för en ursprunglig drift att foga lika till lika.

(Mitt tillägg: I magi och folkmedicin exempelvis).

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren vera gade med Poeter.se id #19770 innehar upphovsrätten